

עבודתו שבהן עסקו השניים במישרד העבודה. החברות של שושני ודויטשר, גיאוט ועינבר, ניגשו למיכרום שהוציא אגף המדידות, יחד עם חברת נוספת שאינה קשורה בהן, חברת אירגון. שתי החברות הראשונות זכו במיכרום בסכומים של כ-600,000 אלף לירות, שלא כדיון. לדיברי התביעה לקח על עצמו מנהל האגף, רון אדלר, את הפיקוח על המיכרום, כדי שלא יתגלה מי הם מבצעי העבודה — כלומר, שמבצעי העבודה הם עובדי מדינה מקבלי שכר, שתפקידם היה לעשות במיסגרת עבודתם במישרד העבודה.

כתב האישום מרחיק לכת עוד יותר, וטוען כי ועדת המיכרום העדיפה את חברותיהם של שני הפקידים הבכירים, על פני הוראותיה והמלצותיו של אדלר, על פני הנאשמים אף שהתמשו, לפי כתב התביעה, במחשב של מישרד העבודה ל-עבודותיהם הפרטיות, ודיווחו כאילו עבודת המחשב היתה לצורך עבודה שביצע מישרד העבודה עבור מישרד הביטחון.

חשש לפגיעה

בטוהר המידות

מבקר המדינה יודע לספר, בדו"ח השנתי שלו, כי בוועדת המיכרום ישבו מנהל האגף, ד"ר רון אדלר, ומנהל המחלקה אורי שושני, בכבודם יובעצמם, בשלב מסוים סירבה חברת גיאוט לקבל אחת העבודות, בסכום של כרבע מיליון לירות, בטענה כי הסכום נמוך מדי. מישרד רדהעבודה נכנע לבסוף, שינה את תנאי המיכרו ואישר את הסכום המבוקש על ידי החברה.

בהתייחסו לאחד החשבונות שהגישו חברתם של שושני ודויטשר למישרד העבודה, כתב מבקר המדינה: "בסוף מארס 1974 הגישה חברה א' (גיאוט) חשבונות עבור שני השלבים הראשונים

הועמד

של העבודה, בסך 120,000 לירות. חשבו"גית זו אושרה על ידי עובד האגף, שהוא אחד ממנהליה (אורי שושני), בציינו כי הוא בדק (במיסגרת תפקידו במישרד העבודה כמזמין העבודה) את החומר שנתקבל, ומצא אותו מתאים למיפרט. מנהל האגף (רון אדלר) צירף את אישורה, והחשבונית הועברה לחשולם."

מבקר המדינה מסיים את הדו"ח שלו בציינו: "הביקורת שהתייחסה למסירת עבודות בהיקף של כ-700,000 לירות לבר צרע על ידי גורמי חוץ מסחריים, העלתה לגבי עבודות בהיקף של כ-600,000 לירות ליקויים חמורים בדרגי מסירתן, וכן ביסדרי הפיקוח של האגף, המימצאים בדבר הקשר של עובדים בכירים של האגף אל החברות המיסחריות שעימן ערך האגף חוזים לביצוע העבודות, גם מעלים חששות של פגיעה בטוהר המידות, מעילה באמון וביצוע עבירות מישמעת."

המישרד היתה עדינה פחות בהגדרת תיה פלפי מה שנעשה באגף המדידות. היא האשימה את שני הנאשמים בקבלת דבר במירמה, על פני עבירות עבירות, סחיטה ועושה, ומעילה באמון.

לאורי שושני ולירחמיאל דויטשר גירסה השופכת על הפרשה כולה אור שונה לגמרי. בכתב ביקשה אל היועץ המישפטי לממשלה, לעיכוב הליכי הדיון נגדם, שאותו הגישו השניים באמצעות עורך הדין דרור סקרין, ובשיחתו של שושני עם כתב העולם הזה, טענו, כי בתחילת 1973 הם התפטרו ממישרד העבודה, והקימו את שתי החברות הפרטיות. לאחר זמן-מה הוצע לנו, על ידי מנהל האגף ד"ר רון אדלר, לבטל את ההתפטרות שלנו. ההצעה מצידו באה לאור טענתו כי שנינו בעלי מיקצוע ברמה גבוהה וניסיון מעשי רב, שאין למצוא להם תחליף באיך וכי פריש תנו עלולה לפגוע קשה בייצור ובניהול האגף העוסק גם בייצור ביטחוני בעל חשיבות עליונה בתחומי המודיעין.

ההערות בטוגריים הן של המערכת, ומאירות את הכתוב בדו"ח.

משה ברעם
2 למיטשפט, 1 בחופש

עדיין לכהן בתפקידו, לפני בית דין מישפטי, ואם יימצא חייב, יובא לפני בית דין רגיל. קיימים תקדימים מישפטיים רבים אשר אינם מאפשרים להעמיד אדם לפני בית מישפט רגיל, לאחר שהורשע ונענש בבית דין מישפטי, כדי שלא יישפט פעמיים על אותה עבירה.

פרקליטות המדינה אף הגדילה עשות, ולא הציבה את אדלר כעד מטעמה במישפטם של שושני ודויטשר. למרות שרבים מעובדי האגף מופיעים ברשימת העדים, לא יופיע אדלר בבית המישפט. ההגנה תתקשה מאד להשתמש בעדותו, כדי להוריד את טענות הנאשמים לצידקתם. גם אם תחליט להזמין אותו כעד מטעמה, אסור יהיה לה לחקור את אדלר חקירה נגדית.

יחס של

איפה ואיפה

כאילו לא די במיסתורין האוסף את אי העמדתו של ד"ר אדלר לדין, התרוספו לפרשה כולה גם התיבט הביטחוני, בדו"ח שלו מציין מבקר המדינה: "אופי העבודות שנמסרו חייב במיוחד סודיות לבידוק מהימנות של החברות, שלהן נמסר ביצוען. קצין הביטחון של האגף הודיע, כי לא נתבקש לערוך בדיקה ביטחונית לגבי החברות, וכי לא ידוע לו אם נערכה בדיקה כזו על ידי גורם אחר."

ואומנם, כאשר הוגשו כתבי האישום נגד השניים, דרש שירות הביטחון הכללי (שב"כ) לערוך בדיקות בטחוניות לכל אחד מהמעורבים בפרשה — פקיד בית המישפט, עורכי הדין ועוזריהם — ורק אחרי שהחתים את כולם על התחייבות לשמירת סודיות, איפשר להם לעיין בחומר.

נראה כי לפחות לגבי שני הנאשמים עצמם אין בעיות ביטחוניות, למרות שהחומר שבו עסקו הוא חומר סודי, ש

לדין

נמסר על ידי מישרד הביטחון לעבודת המחשב של מישרד העבודה. שושני בן ה-39 הוא רב-סרן והוא ממלא מקום קצין דויטשר בן ה-31 הוא ממלא מקום קצין

מילבד היותם בעלי דרגות קצונה בצה"ל, משמש שושני כמרצה בטכניון ובאוניברסיטת תל-אביב, דויטשר, שהוא דוקטוראנט, משמש כמרצה בטכניון, ובאוניברסיטאות בראילון ותל-אביב.

אין ספק כי באגף המדידות של מישרד העבודה נעשו עבירות חמורות, אשר הן אשמים בהן חייבים לבוא על עונשם. אולם גם לחוקר המישטרה וגם לשניים שנגדם הוגש כתב אישום, לא ברור יחס האיסוף והנפק נגד המעורבים בפרשה.

אם אכן הפעיל שרהעבודה משה ברעם את כל כובד מישקלו למען לא יועמד מנהל האגף, רון אדלר, לדין, או שלאנשי הפרקליטות רק נדמה היה כי כך נוהג השר, לא ברור, ברור רק ששלושת הגורמים הממלכתיים שעסקו בפרשה — המישטרה בחומרה החקירה, הפרקליטות בכתב האישום ומבקר המדינה בדו"ח שלו, שולחיים אצבע מחשידה לכיוונו של מנהל האגף, רון אדלר, וכי אדלר לא הועמד כלל לדין.

העובדה ששרהעבודה התערב, בשלב מסוים, בתהליך החקירה וההעמדה לדין, הביאה לכך שבועוד שני עובדי מדינה יושבים על ספסל הנאשמים, מוסיף שותף פסלמעשה ומנהלם הישיר לשבת על כיסא באגף המדידות, כאילו הדבר אינו נוגע לו כלל.

ראיין. "מנכ"ל מישרד העבודה, אריה גור", אל, טען לגבי האשמת השניים כי ידע על כל העניין: "זה שטויות. לא ידעתי."

גוראל סיפר לכתב העולם הזה, כי ברגע שנודע לו על הפרשה הוא קרא לשושני ודויטשר, ושאל אותם אם זו אמת. "כש הודו בפני ביקשתי מהם לצאת לחופשה מייד. כשהפרשה כולה התפוצצה, השעיתי את השניים. שושני ביקש לדבר איתי על כל העניין בארבע עיניים, סירבתי לו, ודרשתי כי בפגישה יהיה נוכח גם היועץ המישפטי של מישרד העבודה."

לגבי אי העמדתו של אדלר לדין לא ידע גוראל את מלוא הפרטים. לדבריו: "נדמה לי שעל פני החלטת היועץ המישפטי למ"ש שלה יובא אדלר לפני בית דין מישפטי." שרהעבודה התייחס אף הוא לגורלו של אדלר, לדיבריו השר יועמד אדלר, המוסיף

"כדי למשוך אותנו לבטל את התפטרותנו, הודיע לנו ד"ר אדלר כי סיכם עם הגורמים המוסמכים ועל דעת הממונה עלי, מנכ"ל מישרד העבודה אריה גוראל, שישתף את החברות שלנו במיכרום ש יוצאו מטעם האגף."

"יש לזכור כי ההצעה הוגשה לנו על ידי הממונה עלינו, שהוא עובד מדינה בכיר, מנהל-אגף וידיד אישי, שהיה לנו מלוא האמון בו ולא שיערנו כי במעמדו יפעל נגד החוק."

כיצד ניצל

אדלר ממישפט?

אדלר עצמו סירב כליל להתייחס לפרשה, בטענה: "איני מוכן להת"